

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

1. tromesečje 2014.

Adventistički svet

Pregled

Povezane

iako razdvojene
kilometrima

5 *Pitanja iz Biblije*
Poslušnost

12 *Pronalaženje*
istine

15 **Opasne zamke**
kompromisa

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Povezane, iako razdvojene kilometrima 8
Naomi i Natali Bunstra,
sa Džin Bunstrom

Svest o potrebama drugih budi se kada im priđemo.

PITANJA IZ BIBLIJE

Pitanje poslušnosti 5
Angel Manuel Rodrigex

DUH PROROŠTVA

Zdravstvena poruka ispunjena blagošću 6
Piter Lendlis

Sveobuhvatna zdravstvena služba na delu

POGLED U SVET

Pronalaženje istine 12
Ted Vilson

Zato što je nekome bilo stalo

BIBLIJSKO PROUČAVANJE

Opasne zamke kompromisa 15
Mark Finli

KALEIDOSKOP 16

www.adventistworld.org

Onlajn časopis dostupan na 13 jezika.

„Evo ću doći brzo...“

Naša misija je da uzdignemo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Pomoćnik urednika

Klod Ričli

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjung Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Bendžamin D. Šoun, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdli; Daniel R. Džekson; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Majkl Rajan; Ela Simons; Mark Tomas; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Akeri Suzuki; Kenet Ozborn; Guimo Sung; Čun Pjung Duk; Han Suk Hi

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Lael Sizr, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Mark A. Kelner, Kimberli Lust Maran

Urednici u Seulu, Korea:

Čun Pjung Duk; Čun Jung Kvon; Park Džaj Man

Onlajn urednik

Karlos Medli

Tehnički koordinator

Merl Poirer

Urednik u celini

Mark A. Finli

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Rejčel Dž. Čajld

Pomoćnik za uvodnu reč

Marvin Torp-Baptist

Pomoćnik urednika

Đina Valen

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Kenet Ozborn; Huan Prestol; Klod Ričli; Akeri Suzuki

Po službenoj dužnosti:

Robert Lemon, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uređenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uređenje Adventističkog sveta — Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal

Srbija: Lidija Mačej

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Robert Lemon, G. T. Ng, Giljermo E. Biadi, Armano Miranda, Pardon K. Mvansa, Majkl L. Rajan, Blazius M. Ruguri, Bendžamin D. Šoun, Ela S. Simons, Alberto C. Gulfan, Erton Koler, Li Jirong, Izrael Leito, Džon Ratinaraj, Paul S. Racara, Bari Oliver, Bruno Vertalier, Gilbert Vari, Bertil A. Viklander

Prevodilac:

Dragana Todoran

Piscima:

Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Web sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet — Pregled izlazi tromesečno.

2014, № 1

Njih četrdeset i šestoro naporno je vežbalo. Razgovarao sam sa Giltonom, jednim od članova. Objasnio mi je da među njima ima studenata i osoblja sa univerziteta. On ne pripada nijednoj grupi; on je lekar kome je ponekad potrebno dva sata da stigne na probe koje su se održavale u poslednja četiri meseca.

Večeras, u ovoj dvorani, sve će biti objedinjeno na jednom mestu: orkestar iz Brazila u čiji sastav ulaze stari i mladi, muškarci i žene, studenti, osoblje fakulteta i muzičari iz lokalne zajednice; i film nemačkog filmskog stvaraoča Henrija Stobera, koji je radio na pet kontinenata, u sedamdeset različitih zemalja, i uložio pet hiljada časova rada da bi ga završio.

Pitao sam dirigenta Vilijamsa Kosta koliko mu je bilo potrebno vremena da napiše muziku. Dao mi je pogrešan odgovor da je to rad nekoliko ljudi. Vilijams je broj 47 (ili br. 1), dirigent, koji predvodi sjedinjavane vizuelnih i vokalnih svedočanstava pod nazivom „Stvaranje: Zemlja je svedok“. (Film možete pogledati na daretobelieve.com)

To me je navelo da pomislim koliko toga treba da se dogodi, i koliko toga mora da se uskladi pre nekog početka, pre nego što vidimo da je nešto nastalo. Bog nije trebalo da sakuplja sredstva, On je stvarao ni iz čega. Međutim, On je sigurno sve isplanirao i uredio pre nego što je prešao na delo. A Bog nas je sigurno ujedinio u mnogim zemljama i na mnogim jezicima u začinjanju, planiranju i ostvarivanju našeg tromesečnog časopisa *Adventist World Digest-a* (Adventističkog sveta – Pregleda). Posle tri godine postojanja broj jezika na kojima se objavljuje se povećao. Objavljivanje na bugarskom, orija, gudžarati, asamskom, bengalskom i garo jeziku dovodi nas do cifre od 17 jezika, a u planu je da se broj jezika u 2014. godini poveća na 20.

Kako distribucija časopisa i čitalačka publika raste, tako treba da se umnože i naše molitve, treba da postanu snažnije i ispunjenije svetim žarom da ovaj Bogom nadahnuti časopis može poslužiti kao sredstvo svedočenja, što Mu je bila namera kada je ujedinio naše misli, ideje i snagu da bi stvorio *Adventist World Digest*.

Želim vam blagoslovenu i nadahnutu novu godinu.

Lael Sizr,
pomoćnik urednika
časopisa *Adventist
World*

Velikodušnost vernika ključna u misioniskom radu Crkve, kaže blagajnik

UKLJUČITE MLADE:

Blagajnik Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve, Robert E. Lemon, tokom izveštaja na Godišnjem savetu održanom 14. oktobra 2013. upućuje poziv da mlade treba više uključiti u donošenje odluka u vezi sa finansijama.

Prošle godine vernici Hrišćanske adventističke crkve širom sveta vratili su Gospodu 2,33 milijardi američkih dolara u desetku, izjavio je blagajnik Robert E. Lemon na godišnjem zasjedanju delegata održanom 14. oktobra 2013. godine.

Desetak iz divizija izvan Severne Amerike povećao se za 4,4 procenta, što iznosi 1,4 milijardu dolara. Desetak dat u Severnoj američkoj diviziji u 2012. bio je za 1 procenat veći nego u 2011. i iznosio je 933 miliona dolara. Samo u crkvama Južne američke divizije, vernici su priložili skoro 530 miliona dolara u desetku.

Darovi za misionstvo izvan Severne Amerike takođe su porasli, dostižući vrednost oko 60 miliona dolara, što predstavlja povećanje od 6 procenata u odnosu na prethodnu godinu. U međuvremenu, darovi za misionstvo u Severnoj Americi pali su za 2,6 procenta, ali i dalje iznose skoro 23 miliona dolara.

Dajući svoj komentar o tome, Lemon je rekao da će velikodušnost vernika vođenih Božjim duhom, a ne dotacije, pomoći da se završi posao Hrišćanske adventističke crkve. Mladi vernici, pre nego stariji administrativni radnici, pokrenuće taj posao.

Priznao je da njegova predviđanja mogu izgledati neuobičajena – čak „nametljiva“ u kontekstu finansijskog izveštaja datog delegatima na Godišnjem sastanku, ali je blagajnik Crkve na svetskom planu ubeđen da je vreme za velike promene kada je reč o finansiranju i vođenju Crkve.

Pre svega, on želi masovnijiu finansijsku podršku projekata.

Nastavak na sledećoj strani ▶

DA LI ME SADA ČUJETE?

Više od trećine od 350 delegata koji su prisustvovali Godišnjem savetu slušali su izlaganje pomoću uređaja za prevodenje. To je omogućilo svakom delegatu da čuje govornika na svom jeziku, pružajući mu na taj način potpunije razumevanje informacija i iznesenih nadahnutih poruka.

„U našoj Crkvi je uvreženo mišljenje da ukoliko je projekat vredan, iza njega mora da stoje milioni i milioni dolara, ali posao neće biti završen novcem na (crkvenom) bankovnom računu“, rekao je Lemon.

Jedan takav slučaj je i projekat deljenja knjige Velika borba. U ovaj projekat uloženo je manje novca iz budžeta Generalne konferencije nego što uprava Hrišćanske adventističke crkve na svetskom planu troši na putne troškove delegata koji posećuju Godišnji savet. Međutim, vernici širom sveta koji su podržali ovaj projekat podelili su više od 140 miliona primeraka ove knjige, čiji je autor jedan od osnivača crkve – Elen Vajt.

Nastavljajući dalje, Lemon je izjavio da bi drugi crkveni blagajnici i oni voleli da ima više projekata koji će pokrenuti vernike da preduzmu slične korake.

„Kada se Božja deca nečim oduševe,

ona daju novac iz sopstvenih džepova“, rekao je Lemon.

U međuvremenu, crkvene vođe u oblasti finansija nastaviće da ulažu sredstva u područja gde ima malo ili nimalo adventista. U Pakistanu će biti uloženo 300 000 dolara za sklonište devojkama u opasnosti. U Mijanmaru 400 000 dolara biće uplaćeno za ponovno otvaranje Adventističke međunarodne škole Jangon. Sledećih 500 000 dolara biće uloženo za izgradnju centra uticaja i vegetarijanskog restorana u Bruneju, gde još uvek nema adventista.

Delegati su takođe odobrili predlog da se 570 000 dolara pošalje projektu VIŠE, koji izdaje knjige i traktate prilagođene drugim verskim zajednicama. Četiri miliona dolara pokrenuće rad u medija centru u crkvenoj Bliskoistočnoj i Severnoafričkoj uniji. Trenutno medija centar priprema programe na arapskom jeziku, ali lokalne vođe imaju želju da prošire rad i na drugim jezicima.

Zato nije nimalo slučajno što je zamolio delegate da odobre predlog da se dar prikupljen prilikom sastanka Generalne konferencije 2015. godine, kao i crkveni dar na svetskom nivou prikupljen tokom tri subote u 2014. i 2015. godini upotrebi za finansiranje misionijskih i evanđeoskih projekata koje će nadgledati mladi od 25 godina i mlađi. Projekti bi trebalo da budu odobreni od strane odbora na kojima će 75 posto članova biti mladi.

„Vreme je da kažemo našim mladima da ne samo da im poveravamo posao, već i donošenje odluka u vezi sa trošenjem crkvenog novca“, rekao je Lemon.

„Zanimljivo je kako se naše mišljenje o mladima menja“, rekao je Lemon, navodeći da proučavanje rane crkvene istorije otkriva da su većina crkvenih osnivača bili tinejdžeri ili su imali dvadeset i koju godinu. Kada je pre 150 godina osnovana Crkva, „mladi“ nisu bili oni u kasnim tridesetim ili četrdesetim godinama, koji se danas smatraju „mladim“ administrativnim radnicima.

Lemon je podsticao delegate da iskoriste buduće prilike i „pruže mladima mogućnost donošenja odluka“. Početkom 2014. godine svaka od 13 crkvenih divizija izabraće delegate za sastanak

MLADI DELEGAT:

Stefan Đulijani, dvadesetdvogodišnji student iz Graca, iz Austrije, sluša izlaganje na Godišnjem savetu Hrišćanske adventističke crkve u Silver Springu, u Merilendu, 15. oktobra 2013. godine.

Generalne konferencije u 2015.

„Imamo mlade ljude. Imamo žene koje čine većinu vernika. Imamo sredstva, mada je veliki deo novca još uvek u našim džepovima. Imamo i Božji blagoslov. Ovaj posao će biti završen. Pitanje je: Da li ćemo biti deo njega? Ili ćemo se samo skloniti u stranu?“, upitao je Lemon delegate.

„Mi smo jedna crkva, jedna porodica i imamo posao koji treba da završimo“, rekao je.

Izveštava Elizabet Lehajtner, *Adventist News Network*

Pitanje poslušnosti

Zar naglašavanje
poslušnosti u Bibliji ne
naginje legalizmu?
(5. Mojsijeva 4,1)

Naglašavanje poslušnosti u Bibliji u suprotnosti je sa sklonostima pale ljudske prirode. Poslušnost se često shvaća kao ograničenje nečije slobode.

Povezujemo je sa potčinjavanjem nekome ili nekom zakonu. Međutim, poslušnost je u Bibliji prikazana kao nešto pozitivno.

1. Poslušnost i slušanje: Biblijska religija je religija u kojoj je uključeno čulo sluha. Temelji se na činjenici da se Bog obratio ljudima kroz svoju Reč, otkrivajući im svoju ličnost i volju. Taj božanski govor leži u samoj osnovi ljudske poslušnosti. To objašnjava činjenicu da u Bibliji glagol „čuti/slušati“ često znači „poslušati“ [npr. jev. Šema, „čuti, poslušati“ (2. Mojsijeva 24,7; Isaija 42,24); azan, „čuti“ (2. Mojsijeva 15,26); gr. akuo, „čuti, poslušati“ (Marko 9,7)]. Ne bismo mogli na pravi način da razgovaramo o poslušnosti bez prethodnog Božjeg obraćanja. To znači da je poslušnost povezana sa dijalogom, odnosno, mi slušamo kada Bog govori, i od nas se očekuje da odgovorimo. Naš odgovor nije samo izgovaranje reči, već mnogo važnije, izražavanje u vidu poslušnosti. Poslušnost je način razgovora sa Bogom, našim sagovornikom u dijalogu.

2. Koga treba da slušamo? Zašto treba da budemo poslušni Bogu? To je važno pitanje. Ali još značajnije je sledeće: Kome treba da budemo poslušni? Po prirodi, mi živimo pokoravajući se nekoj sili (Rimljanima 8,6-8). Samo delovanjem Svetog Duha moguće je izabrati ono što je pravo (stihovi 12-14). Kada primimo silu Svetog Duha, mi čujemo Božje obraćanje nama i odgovaramo poslušnošću, i tada smo zaista slobodni.

Ako se javlja pitanje zašto, moramo da shvatimo dve stvari. Prvo, u biblijskoj teologiji postoji samo jedna konačna i zakonski utvrđena vlast, ona koju ima Stvoritelj i Otkupitelj. Kao izvor našeg života, poziva nas da Ga slušamo. Drugo, pokoravamo se Njemu zato što je Njegova volja za nas, koja se temelji na Njegovom znanju kao Tvorca i Otkupitelja, uvek dobra. Zato je besmisleno protiviti se Njegovoj božanskoj reči. Poslušnošću Njemu mi postajemo ono što je Njegova namera za nas, i ono što duboko težimo da postanemo.

3. Poslušnost i Božji kosmički plan: Na osnovu Pisma, postoji jedinstveni, božanski plan za čitav kosmos (Efesima 1,9.10; Kološanima 1,19.20). Bog je sve stvorio da deluje po Njegovoj reči: „Rječju Gospodnjom nebesa se stvoriše“ (Psalam 33,6). Poslušnošću Njemu, kosmos će ponovo biti uspostavljen kao jedinstvena celina. Otuda je naša poslušnost neophodna kako bi kosmos bio u skladu sa jedinstvom božanske reči. Prava poslušnost obuhvata razum i slobodu.

Božanska volja upravlja prirodom kroz prirodne zakone. Ovaj zakon deluje unutar prirodnih sistema, što znači da se Bog ne obraća neposredno prirodi. Samo se povremeno Bog obraća prirodi zato što je zlo uništilo njenu pravu ulogu i čini se da preovladava nered. To nije poslušnost. Ali Njegova razumna bića, kojima je data sloboda, treba da čuju kako im Gospod govori zato što očekuje odgovor od svojih sagovornika.

Ljudski odgovor, kao i pokoravanje prirode Božjoj volji, u osnovi teži istom cilju: službi. Svaki element kosmosa služi. Samo su razumna bića mogla da prekinu lanac službe, i to su i učinila. Posledica je bila raspadanje kosmosa i besmislena briga za samoodržanjem. Poslušnost je moguća samo obnovom kroz Hrista do prvobitne Božje namere za nas. Poslušnost je služba.

Ovo shvatanje poslušnosti je u velikoj meri utemeljeno na celokupnom viđenju ljudske prirode. Mi smo nedeljivo jedinstvo života u telesnom obliku. Šta god da se dešava u našem srcu kada nam se Duh obraća, to se odražava na celokupnu ličnost. Odgovor „da“ koji daju naše usne treba da bude odgovor naših očiju, ušiju, usta, ruku i stopala. To je odgovor celokupne ličnosti na Božje obraćanje nama, odgovor koji je praćen delima. Poslušnost je prednost, ona ne naginje legalizmu.

Angel Manuel Rodriges

živi kao penzioner u Teksasu, u SAD, nakon što je mnogo godina radio kao direktor Instituta za biblijska proučavanja pri Generalnoj konferenciji.

Krajem osamnaestog i početkom devetnaestog veka zdravstvena zaštita u Sjedinjenim Američkim Državama bila je u teškom položaju! Puštanje krvi¹ bio je uobičajen način lečenja, kao i slobodna upotreba preparata žive, arsenika, alkohola u različitim mešavinama, duvana i opijata. Kalomel, živin hlorid, koristio se u lečenju mnogih bolesti, uključujući žutu groznicu. Pacijentima je davan kao purgativ (laksativ), često u tolikoj meri da im je od živinog otrova opadala kosa i ispadali zubi.

To je zaista bilo doba „drastične medicine“, koja je obuhvatala agresivne metode i praksu, čak i u devetnaestom veku. Već oslabljena tela bolesnika bila su izlagana uticaju ovih opasnih i neispitanih metoda,

pravljane zdravstvenih prilika nisu smatrani važnima za dobro stanje pacijenata i poboljšanje zdravlja. U to vreme takođe su nastali pokreti koji su se zalagali za reforme u terapeutskom lečenju.

Zdravstvena reforma

Iako mi kao Crkva često smatramo da su adventisti pokrenuli „zdravstvenu reformu“, to zapravo nije bio slučaj. „Zdravstvena reforma“ opisivala je proces promene koji se javio kao odgovor na strašne „terapije“ koje su se koristile u to vreme. Mnogo pre Velikog razočarenja 1844. godine, Džozef Bejts, pomorski kapetan, koji je kasnije postao jedan od osnivača Hrišćanske adventističke crkve, prestao je da koristi duvan

Zanimljivo je da je 1843. prestao da jede meso, a pre toga da koristi maslac, mast, sir, i drugu sličnu hranu. Bio je srećan kada su drugi sledili njegov primer.

Mnogo glasnjiji zagovornik zdravstvene reforme bio je Silvester Grejem. Rođen je 5. jula 1794. godine. Postao je prezbitarijanski sveštenik. Zainteresovan za ishranu, 1837. pisao je o svojim idejama u časopisu *The Graham Journal*. On je zastupao mišljenje da osnovna hrana treba da bude voće i povrće, da treba jesti hleb od nerafinisanog brašna, dok meso i ribu treba izbegavati, kao i čaj, kafu, vino i duvan u svim oblicima. Grejem je takođe zastupao svakodnevno kupanje/tuširanje, i vežbanje na otvorenom.²

Piter N. Lendlis

Zdravstvena poruka ispunjena blagodaću

Sveobuhvatna zdravstvena služba na delu

koje su više štetile nego pomagale – mada su korišćene s dobrim namerama i bile prihvaćene od strane medicinske zajednice tog vremena. D. E. Robinson u svojoj poučnoj knjizi *The Story of Our Health Message* ovaj period naziva „vremenom neznanja“.

Rasprave su besnele unutar „medicinskih udruženja“ u Severnoj Americi, Britaniji i Evropi o uspešnosti takvog lečenja. Ishrana i po-

1823. godine. Godine 1824. prestao je da konzumira alkohol u svim oblicima, a pre 1838. prestao je da pije čaj i kafu. O tom poslednjem je rekao: „To je otrov. Ima takav uticaj na mene da ne mogu da se odmorim i zaspim pre ponoći.“ Godine 1845. prihvatio je istinu o Suboti kao sedmom danu, a 1846. pridružio se Džejmsu i Elen Vajt u objavljivanju drugih osnovnih istina koje je imala Hrišćanska adventistička crkva.

Božja uputstva

Godine 1848. Gospod je otkrio Elen Vajt štetan uticaj duvana, čaja i kafe. Godine 1860. mladi „pokret sudbine“ zvanično je preuzeo ime „adventisti sedmog dana“. Godine 1863. Elen Vajt je primila glavnu viziju o zdravlju koju je zapisala tek 1864. Najvećim delom ona se bavila potrebama Džejmsa Vajta kako bi sačuvalao svoje zdravlje. Viziju je dobila u Otsegu, u Mičigenu, u SAD, 6. juna 1863. godi-

ne u domu A. Hilarda. To se dogodilo na početku Subote, što je pojačavalo važnost međusobne povezanosti hri- stocentrične duhovnosti i zdravlja. O ovoj viziji je zapisala: „Videla sam da sada treba da vodimo posebnu brigu o zdravlju koje nam je Bog dao, jer naš posao još nije završen.“³

„Briga za naše zdravlje osposobljava nas da bolje služimo Bogu i svojim bližnjima.“

U narednim mesecima, zbog sve većeg obima posla, Elen Vajt je odložila beleženje te vizije. Tek sledeće godine napisala je poglavlje „Zdravlje“ u *Spiritual Gifts*, a zatim je 1865. usledilo šest traktata pod nazivom Zdravlje: ili kako živeti. Iznete ideje bile su slične onima koje su objavili Silvester Grejem, Trol i Džekson, ali kada su je upitali da li je usvojila njihove ideje, ona je izjavila: „Nisam, niti sam ih pročitala dok u potpunosti nisam završila svoje beleške, jer bi se tada govorilo da sam primila svetlost o temi zdravlja od lekara, a ne od Gospoda.“⁴

Iako su i drugi naglašavali određene vidove zdravstvene reforme, vizija koju je primila u Otsegu donela je jasnu vest da je duhovna dužnost da brinemo o svom telu kao hramu, i jasno otkrila celokupnu povezanost tela, uma i duha.⁵ Pored toga, načelo kao što su potreban odmor, sunčeva svetlost, uravnotežena ishrana, umerenost, poverenje u Boga, fizičke

vežbe, voda i udisanje zdravog, svežeg vazduha izdržali su test vremena i naučnog istraživanja.

Još jedna važna ideja koja se javila u zdravstvenoj viziji u Otsegu jeste da nam briga o telu omogućava da bolje služimo Bogu i bližnjima. Iako je predivan blagoslov uživati u dobrom zdravlju, to zdravlje nije cilj samo po sebi. Mi smo spaseni da služimo. I Džejms i Elen Vajt morali su da učine važne promene u svom načinu života da bi održali i povećali svoju sposobnost da služe, što je takođe otkriveno u viziji 1863. godine.

Ustanove zdravstvene zaštite

Dvadeset petog decembra 1865. Gospod je dao Elen Vajt još jednu viziju o zdravstvenoj reformi. Ovog puta, ukazano joj je na mnogo više od zdravlja njenog supruga i pojedinaca. Naglašeni su bili društveni i misioniski vidovi zdravstvene službe.

Smernice za vođenje zdravstvenih ustanova takođe su pri tom bile izložene. Adventističke ustanove trebalo je da odgovore ne samo na fizičke već i na duhovne i moralne potrebe. Briga o „celokupnoj ličnosti“, tako važnoj za adventistički misioniski rad, bila je naglašena. Nekoliko sedmica posle sastanka Generalne konferencije održanog 1866. godine, Elen Vajt je ponovo pisala o potrebi da pastori i vernici prihvate vest o zdravstvenoj reformi, podstičući adventiste da osnuju sopstvene ustanove. To je poslužilo kao snažan podsticaj za početak zdravstvene zaštite koja je ostavila traga širom sveta.

Nekoliko godina kasnije je zapisala: „Došlo je vreme kada svaki vernik može uzeti učešća u medicinskom zdravstvenom radu. Ovaj svet je dom žrtava i fizičkih i duhovnih bolesti. Ljudi svuda umiru zbog nepoznavanja istina koje su

nama poverene. Vernici Crkve treba da se probude, kako bi uvideli svoju odgovornost da prenesu te istine.“⁶ Ovo je poziv za sveobuhvatnu zdravstvenu službu – ličnu i zajedničku – u kojoj treba spremno da delimo, brinemo, propovedamo, učimo, lečimo i poučavamo.

Kao Crkva, blagosloveni smo time što smo primili otkrivenje kako živeti punim životom. Naša je sveta dužnost da vodimo brigu o telesnom hramu i da se posvetimo službi potištenom svetu koji vapi za otkrivenjem blagodat Isusa Hrista preko Njegovih sledbenika, i važnih istina koje su im poverene. Odgovorimo na taj poziv i proslavimo Ga u svom telu, umu i duhu da bismo „sačuvali svaku silu u najboljem stanju za najvišu službu Bogu i čoveku“.⁷

¹ Ispuštanje male količine krvi pacijentu radi lečenja i sprečavanja bolesti.

² Džordž Najt, *Lest We Forget (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2008,)* str. 65.

³ Elen Vajt, *Selected Messages (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1958, 1980),* 3. knjiga, str. 279.

⁴ Isto, str. 277.

⁵ Isto.

⁶ Elen Vajt, *Testimonies for the Church (Mountain View, Calif.: Pacific press Pub. Assn., 1948),* 7. tom, str. 62.

⁷ Elen Vajt, U potrazi za boljim životom (*Mountain View, Calif.: Pacific press Pub. Assn., 1905*), str. 319.

Piter N. Lendlis, nuklearni kardiolog, sekretar je Odeljenja za zdravstvenu službu pri Generalnoj konferenciji.

U junu 2013. godine Naomi i Natali Bunstra, koje imaju 11 i 13 godina, otputovale su sa majkom Džin u provinciju Andra Pradeš na jugu Indije. Bilo je to za sestre prvo prekookeansko putovanje, a plan im je bio da upoznaju devojčicu koju je njihova porodica stipendirala preko organizacije Asian Aid /Pomoć Aziji/. Džin Bunstra i njen suprug Šon rade kao volonteri za ovu organizaciju, i ovo je bila prilika da vide svoj rad iz prve ruke. Sledi njihova priča, koju pričaju Naomi i Natali.

Naomi, Natali i Džin Bunstra

Povezane iako razdvojene kilo

Naomi: Prvi susret

Sedela sam blizu klima-uređaja, pokušavala sam da se smirim i čitam knjigu. Ali nisam mogla da čitam – isuviše sam bila nervozna! Pitala sam se da li ću joj se dopasti. O čemu ćemo razgovarati?

Poskočila sam od snažnog kucanja na drvena ulazna vrata. „Mama! Natali! Stigla je!“ Majka je pozelela dobrodošlicu čoveku i ženi i pozvala ih da uđu. Iza njih su stajale tri devojčice, otprilike sestrinog godišta. Nosile su šarene haljine sa sjajnim zlatnim ukrasima. Njihova glatka, sjajna kosa uredno je bila očešljana otkrivajući njihova nervozna, nasmejana lica.

Povezivanje: Sestre Bunstra i deca iz siroćišta Sunrise Home upoznaju se pevajući i igrajući se zajedno.

Sestre: s leva: Natali Bunstra, Šila, i Naomi Bunstra srećne su što su „sestre“ iako žive na različitim krajevima sveta.

Odmah sam je prepoznala. Nisam mogla da verujem da gledam devojčicu o kojoj sam toliko slušala i čije sam slike imala.

„Zdravo, Šila“, prošaputala sam. „Ja sam Naomi.“ Konačno sam upoznala svoju „sestru“ koju sam stekla zahvaljujući stipendiji.

Ušli smo u našu malu sobu, i u početku se činilo da se svi osećaju nelagodno kao i ja. Mesecima sam čekala da upoznam Šilu, a sada nisam bila sigurna o čemu treba da razgovaram sa njom. Popila sam gutljaj soka koji je mama poslužila, radoznalo posmatrajući Šilu. Stiskala je usne i dugo gledala u pod. Izgledalo je da je nervozna kao i ja. Njene drugarice su uglavnom pričale.

metrima

Slušala sam sestru Natali kako postavlja pitanja i pokušava da razbije mučnu tišinu, a ja sam razmišljala o do-tašnjem putovanju. Natali će vam reći nešto o tome.

Natali: Spasena devojčica

Iznenadili su me prvi utisci koje sam doživela kada sam napustila aerodrom u Bangaloru, u Indiji. Očekivala sam da bude toplo i vlažno – čak i više nego kod kuće u Merilendu, u SAD – ali vazduh je bio hladan i osvežavajući. Vozeći se kroz Bangalor, osećala sam se kao u snu.

Kroz prozor kombija posmatrala sam puste prodavnice, zatvorene jer je pala noć. Divila sam se svetlećim natpisima na prodavnicama i bila začuđena brojem motociklista na putu usred noći.

Razmišljala sam o Šili, koja ide u isti razred kao i ja – deveti – mada sam uskoro saznala da se razredi u Indiji nazivaju standardi. Budući da smo isto godišta, pitala sam se koliko se njen život ovde razlikuje od mog. Uskoro sam bila zapanjena kada sam saznala kakav život vode neke devojčice u Indiji.

Kasnije smo upoznale Anitu Kanaju, koja je saradivala sa organizacijom *Asian Aid*, i koja nam je pričala o svom poslu, i o tome kako spasava devojčice. Objasnila nam je da su neke devojčice primorane da rade kao prostitutke. Pre nekoliko godina uglavnom su devojčice između 16 i 18 godina starosti bile primoravane da se bave prostitucijom, ili da rade. Nisam mogla da verujem kada sam čula da su danas to devojčice između 12 i 15 godina. Devojčice mog uzrasta. Devojčice Šilinog uzrasta. Anita nam je pričala o razbijanju lanaca prostitucije i spasavanju devojčica. Divim se njenoj posvećenosti i žaru. Volela bih da budem hrabra kao i ona.

Naomi: Škola za slepe

Svi smo popili sok, ali je razgovor u sobi i dalje tekao napeto. Gospodin Džim Reni, koji vodi organizaciju *Asian Aid* u SAD, i čovek i žena – za koje sam saznala da su Lalita i Raj Varma, koji vode sirotište *Sunrise Home* – predložili su Natali i meni da povedemo devojčice u šetnju.

Šila živi u sirotištu *Sunrise Home* /Dom izlazećeg sunca/ udaljenom oko 30 minuta od mesta gde smo bili smešteni, škole za slepe u Bobiliju. Natali i ja smo šetale po kampusu sa Šilom i drugim devojčicama. Učenici su još bili na nastavi.

Oko 150-oro dece živi u školi. Kada smo stigli, svi su nas pozdravili na isti način: „Zdravo, kako si? Ja sam dobro. Kako se zoveš?“ Izgovarali su rečenice zajedno, vežbajući tako engleski. Primitila sam da neka deca ne vide dobro, ali ona su uveliko pomagala slepoj deci gurkajući ih kada im se približim, ili im pomažući da podignu ruku i rukuju se

sa mnom. Najmlađi učenik je majci, Natali i meni poklonio cveće.

Dok smo šetale po kampusu, malo sam razgovarala sa Šilom. „Čime bi želela da se baviš kada završiš školu?“, pitala sam je.

„Da studiram“, odgovorila je. „Želim da postanem medicinska sestra.“ Još smo malo razgovarale, a onda nam je Šilina prijateljica postavljala mnogo pitanja o tome kako izgleda život i školovanje u SAD.

Kada smo se vratile u kuću, svi su se osećali prijatnije. Možda ćemo sutra u crkvi više razgovarati.

Natali: Subota u Indiji

Stigle smo u crkvu pre Šile. Crkva se nalazi u centru Bobilija u Adventističkoj školi – Šilinoj školi. Svake subote grupa vernika održava bogoslužjenje u crkvenoj dvorani na spratu. Ispred vrata dvorane primetila sam mnoštvo cipela. Majka mi je objasnila da iz poštovanja ne ulaze obuveni u crkvu. Naomi je brzo skinula svoje i smešeci se ušla u crkvu. Ona ne voli da nosi obuću, pa je bila oduševljena.

Čula sam glasan zvuk sirene i pogledala kroz prozor. Veliki žuti autobus na kome je sa strane pisalo „*Sunrise Home*“ parkirao se ispred. Naginjući se, mahнула sam, i oko 80-oro nasmejane, srećne dece uzvratilo mi je pozdrav na isti način.

Šila nas je pronašla, tako da smo zajedno sedele u toj maloj crkvenoj dvorani. Bilo je veoma toplo, i ventilatori nisu mogli da nas rashlade. Šila je vodila subotnoškolski program. Devojčice u istim žutim haljinicama su pevale, dečaci su pripremili skeč, a Šila i još nekoliko devojčica – sve u istim haljinicama – opevale su dve pesme. Tokom bogoslužjenja Šila je sedela između mene i Naomi, dok smo slušale našu majku kako govori. Iako nismo mogle mnogo da pričamo u toku bogoslužjenja, bilo je to neverovatno iskustvo koje nas je povežalo. Jedva sam mogla da poverujem da je to stvarnost!

Nastavak na sledećoj strani ▶

Naomi: Poseta sirotištu *Sunrise Home*

Probudila sam se u nedelju ujutru sa jakim glavoboljom. Nisam mogla da jedem i pijem. Vrućina koja je vladala u subotu bila je isuviše jaka za mene, i sve što sam želela bilo je da se vratim u krevet. Međutim, nisam mogla da propustim taj dan. Ceo dan je trebalo da provedemo sa Šilom u sirotištu *Sunrise Home*.

Pokušala sam da zaboravim na glavobolju posmatrajući okolinu. Na putu ispred nas nalazilo se stado koza, žena koja je šetala sa korpom na glavi, motociklisti, nekoliko dečaka na biciklima, i nekoliko pasa koji su slobodno šetali. Nekoliko malih vozila – rikši – punih ljudi prošlo je pored nas.

Šilin dom se nalazi u mirnom području izvan Bobilija. Okružen je bujnim zelenim pirinčanim poljima i mirnom rekam. To jutro sva deca su nas pozdravila dok smo prolazili pored ulazne kapije. Zgrade su izgledale nove, i tada smo saznale da je dom završen prethodne godine. Pre nego što je bio izgrađen, deca su živela u malim kućama bez dvorišta u centru Bobilija. Šila nas je povela stazom pored igrališta ka svojoj sobi. Smešila se, i bila sam sigurna da je srećna što nas vidi.

Lalita i Raj su nam takođe poželeli dobrodošlicu. Zamolila sam Šilu da nam kaže nešto o njima. Veselo se nasmejala, ne stideći se kao pre. „Lalita mi je kao prava majka. Razgovara sa mnom i pažljivo me sluša.“ Činilo se da je srećna u svom domu i porodici koju ima.

Bila sam u Šilinoj sobi. Spava u poslednjem krevetu sa desne strane u urednoj sobi sa još pet devojčica. Ona i dve starije devojčice pomažu mlađim. Uređuju im kosu za školu i pomažu da operu svoju odeću. Devojčice su se odmah ponudile da mi nameste frizuru.

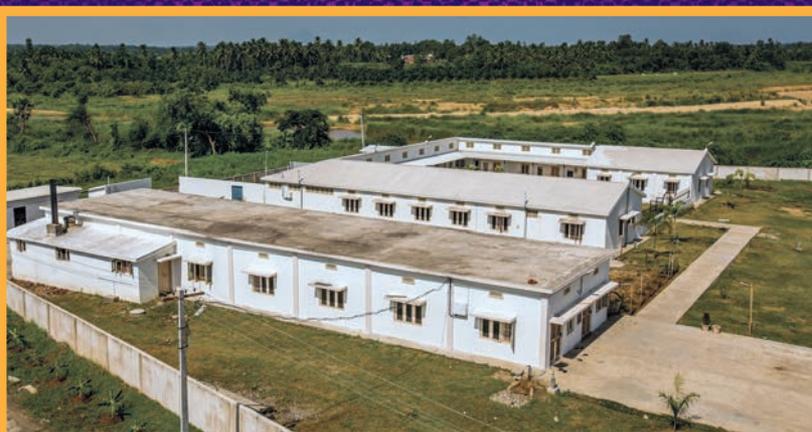
Šilin orman je pun uredno složenih haljina i sarija. Složeni jedni uz druge izgledaju šareno. Čula sam kad je Lalita rekla majci da prvo što urade kada dete stigne u sirotište jeste da mu daju novu odeću. Ne

Ispunjavanje snova: Učenici sirotišta *Sunrise Home* naporno uče da ispune svoje snove o budućoj karijeri.

Dočekivanje gostiju: Deca iz škole za slepe *Asian Aid* u Bobiliju, Andra Pradeš, Indija, dočekuju goste iz Amerike.

Sunrise Home: Sirotište organizacije *Asian Aid* udomilo je 30 dečaka i 50 devojčica.

žele da ijedno dete oseti da je siromašno. Drugo što urade jeste da ih nahrane. Lalita smatra da više nikada ne treba da osete glad. Ona vodi njihova bogoslužjenja i pomaže im da zapamte biblijske stihove. Lalita je kao prava majka Šili i ostaloj deci.

Primitila sam sliku na Šilininim vratima. To je ista slika koju imam u svojoj sobi, a Natali u svojoj – Isusa kako drži crnu ovcu. Smešila sam se dok su mi devojčice česljale kosu razmišljajući kako sve spavamo sa istom slikom u sobi.

Svi su bili tako druželjubivi u sirotištu. Igrali smo se raznih igara, trčali i zabavljali se. Bilo je veoma toplo i mislila sam da ću se onesvestiti. Neko je predložio da idemo do reke da se igramo. Rado sam pošla za grupom, izula cipele i zakoračila u vodu. Bila je topla, skoro vrela. Nismo uspeli da se rashladimo.

Natali: Šilina priča

Oko 80-oro dece živi u sirotištu *Sunrise Home*: 30 dečaka i 50 devojčica. Znam da su siročići, i žao mi je zbog toga, ali sam zapazila da su veoma srećni zajedno. Želela sam da čujem Šilinu životnu priču i kako je dospela u sirotište.

Lalita je imala obiman roze fajn za svako dete. Na prednjoj strani Šiline fascikle nalazila se njena slika napravljena prvog dana kada je stigla. Imala je oko 9 godina i izgledala je veoma mršavo sa velikim stomakom. Šila je živela u planinskom selu. Njena porodica je bila veoma siromašna i preživljavali su sakupljajući voće tamarind i menjajući ga za druge potrepštine. Ako zbog lošeg vremena nisu mogli da sakupljaju voće nedelju dana, tada ne bi imali ništa za jelo. Kada je Šila bila mala, majka joj je umrla. Otac se uskoro ponovo oženio, ali Šilu maćeha nije prihvatila. Loše se ponašala prema njoj i zapostavljala je. Jedan adventistički pastor je čuo u kakvim uslovima živi, pa je njenom ocu predložio da je pošalje u sirotište *Sunrise Home*. Pošto je uvideo da ne može na pravi način da se stara o njoj, pustio ju je da ide.

Pokušavam da zamislim kakav bi bio Šilin život da nije došla ovde. Ne bi znala da čita, da računa, niti bi mogla da sanja da postane medicinska sestra. Mogla je biti uvučena i u prostituciju. Tužna sam kada razmišljam o tome, ali sam veoma srećna što sada ima svoju porodicu. Ovde ima braću i sestre koji vole Boga, koji razumeju njenu situaci-

ju i podržavaju je. Drago mi je što ima porodicu i što Naomi i ja možemo da budemo njen deo.

Šilina priča, i moje celokupno iskustvo u Indiji – pomoglo mi je da uvidim Božju ljubav kroz rad Njegovog naroda. Shvatam sada ljubav koju ima prema nama i kako nas čak ni milion kilometara ne mogu rastaviti od Njegove ljubavi.

Naomi: Pozdrav

Bilo je to naše poslednje veče u sirotištu. Tokom večernjeg bogoslužjenja čule su se ćurke i kokoške. Napolju je bilo prijatno dok je sunce polako zalazilo.

Pozdravile smo se sa svima, a Šila nas je ispratila do vozila. Zagrlile smo je otprilike već deseti put, a ona nam je stegla ruke. Drhtavim glasom je rekla: „Pozdravite moga ‘tatu’ Šona. Nadam se da ću ga upoznati jednog dana.“ Bila sam tako tužna kada je to rekla. Posmatrala sam majku kako briše suze.

Šila više nije samo devojčica sa slike koja živi daleko. Više nije osoba kojoj samo pišemo pisma i kupujemo poklone za Božić. Sada više nego ikada shvatam da je moj posao kao hrišćanke da pomognem ljudima koji se nalaze u situaciji sličnoj Šilinoj, bez obzira koliko to bilo teško.

Šila se sada zaista oseća kao moja sestra. Vredelo je putovati toliko sati do Indije. Jedva čekam da ponovo odem tamo!

Asian Aid

Asian Aid je nezavisna služba za pružanje podrške, nije pravno udružena sa Hrišćanskom adventističkom crkvom, ali podržava njen misionarski rad i deluje u SAD, Australiji i Novom Zelandu. Osnovana pre više od 40 godina, njihova ključna služba je davanje stipendija deci. Organizacija stipendira više od 6500 dece u adventističkim školama u Indiji, Nepal u i Bangladešu. Takođe finansira pet sirotišta, uključujući i sirotište *Sunrise Home*; školu za slabovidu decu; i školu za gluvonemu decu koju vodi Crkva u Indiji. Nedavno je organizacija *Asian Aid* u saradnji sa lokalnim organizacijama pokrenula operaciju spasavanja dece od bavljenja prosjačenjem, prostitucijom i radom u Indiji i Nepal u.

Za više informacija:

www.asianaid.org

Naomi je sada peti razred i voli što menja učionice u školi. Voli životinje i volela bi da se vrati u Indiju jednog dana da pomogne deci i psima lualicama. Natali ide u prvi razred srednje škole i voli da peva i da razgovara sa svojim prijateljima. Kao i njena sestra koju je stekla preko stipendije, razmišlja o tome da postane medicinska sestra.

Ted Vilson

Pronalaženje istine

Zato što je nekome bilo stalo

Pre više od 500 godina zlatar Johan Gutenberg upotrebio je svoje široko znanje o metalurgiji i izumeo štamparsku mašinu sa pokretnim slovima. Gutenbergova štamparska mašina smatra se najznačajnijim izumom svih vremena, zato što je znanje i širenje ideja učinila u velikoj meri dostupnim.¹ Prva knjiga štampana na Gutenbergovoj štamparskoj mašini bila je Biblija, i od mogućih 180 odštampanih primeraka, danas postoji samo 49 sačuvanih (što odlomaka što celih). Ove Biblije su tako visoko cenjene da je 2012. godine samo jedna stranica iz 5. Mojsijeve prodana za 100 000 dolara.²

Štampana reč takođe je igrala značajnu ulogu u osnivanju i rastu Hrišćanske adventističke crkve. Preko časopisa kao što je *The Present Truth* (kasnije *Adventist Review*), traktata, pamfleta, knjiga, i druge literature širila se vest trojice anđela širom sveta.

Iako je literatura odigrala značajnu ulogu u našoj istoriji, postavlja se pitanje da li je danas to još uvek uspešan način u doseganju ljudi.

Potruga za smislom

Ispričaću vam priču o Džonu, tipičnom muškarcu, kako sam za sebe kaže, koji je voleo da igra ragbi i izlazi sa prijateljima. Kada je imao 22 godine, već se izgradio kao dobar vođa na radiju na Novom Zelandu, ali je ipak osetio da njegov život nema mnogo smisla.

Setio se razgovora koji je nekoliko godina ranije vodio sa starijim bratom o smrti, paklu, ispovedanju i Deset zapovesti. Obojica su bili iznenađeni kada su shvatili da su donosili iste zaključke.

Njegov brat je pomislio da bi se Džonu svidelo da pročita knjigu koja je odgovorila na nekoliko njegovih pitanja, pa mu je poklonio knjigu *Velika borba od Elen Vajt*. Počevši od uvida knjige, Džon je ubrzo ostavio knjigu. Činilo mu se kao da pokušava da čita na nekom stranom jeziku.

Četiri godine kasnije Džon je dobio još jednu knjigu od svog brata – novi primerak *Velike borbe*. Međutim, on i dalje nije bio zainteresovan da je čita.

Nemajući mira, putovao je u London, a zatim u Irsku, uveren da će pronaći svoju sudbinu na tim mestima. Ali, sed-

micama kasnije, posle poseta različitim crkvama, Džonu je dovoljno bilo jasno. Zaustavivši se jednog nedeljnog jutra nasred ulice, zapretio je kažiprstom prema nebu i rekao: „Nikada više neću ići u crkvu dok mi ne pokažeš istinu!“

Odluka

Kada se vratio u London, čekao ga je jedan paket. Brat mu ga je poslao. U njemu se nalazila knjiga koju je Džon prepoznao – *Velika borba*.

Ovoga puta Džon je bio spreman da je pročita, i nije prošlo mnogo vremena a on se uverio da je u njoj pronašao istinu – ali nije bio siguran da li je spreman da je prihvati. Kada bi počeo da svetkuje Subotu, njegova karijera bi bila završena. Nikada više ne bi igrao ragbi – a ragbi je bio njegova religija. Šta će reći njegova porodica i prijatelji?

Preplavljen osećanjima, Džon je pozeleo da baci knjigu u drugi kraj sobe kada ga je neki glas zaustavio: „To neće promeniti istinu, a ti si se molio da je upoznaš.“

Držeći knjigu u ruci, Džon je znao da mora da donese odluku. Zlatni stih koji

je naučio pre mnogo godina došao mu je na um: „Jer kakva je korist čovjeku ako zadobije sav svijet a duši svojoj naudi?“ (Marko 8,36)

„Ako svoj život sada izgubim“, razmišljao je Džon, „dobiću spasenje. Ako se budem držao prošlosti, doneću svesnu odluku da odbacim spasenje.“

Donoseći najvažniju odluku u svom životu, Džon je odlučio da prihvati Hrista i istinu koju mu je On otkrio, stavljajući svoju budućnost u Njegove ruke.

Razmišljanje o istini i smislu

Sada kao voditelj i urednik televizijskog programa *It is written*, Džon Bredšo se priseća kako je snažan uticaj ova knjiga imala na njegov život: „Tražio sam istinu i smisao života, i knjiga Velika borba naučila me je kako da prihvatim veru, kako da upoznam istinu, kako da steknem pravu veru u Boga, i kako da Bibliju shvatim kao vodič u životu i da se čvrsto oslonim na Isusa.“

Kakav divan primer kako literatura tiho, ali ipak snažno objavljuje vest trojice anđela, i kako je Sveti Duh koristi da uveri ljude u istinu. Slavim Boga što je posvećenim radom mnogih vernika širom sveta tokom poslednje dve godine podeljeno više od 120 miliona primeraka ove knjige u različitim formatima, knjige koja menja život.

Pored ove vredne knjige, blagosloveni smo što imamo bogatu literaturu na različitim jezicima, koja se štampa u 63 izdavačke kuće širom sveta – knjige, časopisi, pamfleti – i može da pomogne da se „tihim propovedanjem“ menja životi ljudi.³

Drugi načini

Pored štampanog materijala, tokom prošlog veka adventisti su pokrenuli rad na radiju, televiziji, evanđeoski rad preko satelita, šireći svetu Božju vest za poslednje vreme. Sa pojavom interneta i veb sajtova, kao što je egwwritings.org, elektronskih izdanja i materijala dostupnih preko adventističkih izdavačkih kuća, štampane stranice istine obišle su svet brzinom svetlosti. Da li pored ovako značajnih i važnih novih metoda u misioniskom radu još uvek ima mesta za štampanu reč?

Elen Vajt je zapisala: „Literatura koja izlazi iz naših štamparija treba da pripre-

Saradnja sa Nebom

Kakvu prednost imamo da zajedno sa nebeskim bićima učestvujemo u donošenju svetlosti svetu, šireći važnu Božju vest za poslednje vreme preko „tihog propovedanja“ knjiga, časopisa, pamfleta i drugog štampanog materijala!

Ovo je posao koji svaki vernik može da radi. Zamislite šta bi se desilo kada bi svakog meseca svaki naš vernik, kojih ima više od 17 miliona, poklonio samo jedan primerak štampane reči prijatelju, susedu, kolegi, rođaku – zamislite koliko bi ljudi širom sveta imalo priliku da sazna istinu o Isusu! Zamislite kako bi izgledalo kada bi vam ti ljudi, kada ih

Džon Bredšo

„Prihvati Bibliju kao
vodič u životu i čvrsto
se osloni na Isusa.“

mi narod da izađe pred Boga. Ona treba u čitavom svetu da izvrši ono delo koje je Jovan Krstitelj izvršio za jevrejski narod... U suprotnosti sa lažnim teorijama njegovog doba, istina je u njegovom učenju bila večna izvesnost... Danas treba tu istu vest objaviti narodu putem izdanja iz naših štamparija... Naše izdavačke kuće treba u velikoj meri da izvrše delo onog anđela (Otkrivenje 18) koji dolazi s neba s velikom silom i koji osvetljava Zemlju svojom slavom.⁴

sretnete na nebu, zahvalili što ste to podelili sa njima.

Elen Vajt je rekla: „Bog će uskoro učiniti velike stvari za nas, ako ponizno i sa verom sednemo kraj Njegovih nogu... Više od hiljadu ljudi uskoro će se obratiti u jednom danu, od kojih će mnogi prve istine otkriti čitajući naša izdanja.“⁵

Nastavak na sledećoj strani ▶

Posvećeni džep

Ali kako će ljudi čitati naša izdanja ako ih nikada nisu primili? Želim da vas ohrabrim da imate „posvećeni džep“, ili tašnicu, torbu, ranac, bilo šta što je stalno uz vas, u čemu možete nositi reč života i deliti je sa onima kojima vas Gospod šalje toga dana. Ja uvek nosim neku literaturu u svojoj tašni, tako da mogu da podelim svoju veru sa drugima kad god je to moguće. Takođe, u vašoj crkvi možete imati štand na kome su besplatni materijali uvek dostupni.

Verujem da Isus uskoro dolazi. Možemo da vidimo znake svuda oko nas. Hrišćanska adventistička crkva nije samo još jedna verska zajednica; to je pokret pokrenut od Neba sa posebnim zadatkom. „Adventistički hrišćani su u naročitom smislu poslani u svet kao stražari i svetlonoš“, čitamo u knjizi *Testimonies for the Church*. „Njima je povereno objavljivanje poslednje opomene svetu koji propada. Njima je data divna svetlost Božje Reči. Poveren im je posao od najsvečanije važnosti – objavljivanje prve, druge i treće anđeoske vesti. Nema drugog posla od veće važnosti. Oni ne smeju da dozvole da im išta odvuče pažnju.“⁶

Naša vest je vest života i smrti. Možda ćemo tek u večnosti saznati kakvu smo promenu nekom knjigom uneli u nečiji život, u život nekoga ko je čeznuo za svetlošću.

¹ <http://www.netplaces.com/philosophy-book/the-scientific-revolution/the-invention-of-the-printing-press.htm>

² <http://clausenbooks.com/gutenbergcensus.htm>

³ Vidi Lemuel Olan Jimenez, *The Printed Prophets: The Vital Role of Literature in the Last Days* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2013)

⁴ Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 7. knjiga, str. 139, 140.

⁵ Elen Vajt, *Review and Herald*, 10. novembar 1885.

⁶ Elen Vajt, *Testimonies*, 9. knjiga, str. 19.

Ted Wilson

je predsednik Hrišćanske adventističke crkve.

Živa istorija

Misionski projekat „Širenje svetlosti“ na delu

Širenje svetlosti svetu (Giving Light to Our World – GLOW) je misionski projekat pokrenut u Kaliforniji, u SAD, ali se sada širi i u drugim divizijama u svetu. Zasniva se na ideji da vernici besplatno dele traktate u svakoj prilici. Traktati se trenutno štampaju na 35 jezika.

Sada slede dve kratke priče sa opisom života dve osobe koje su došle u dodir sa ovim projektom:

Prva priča – Kanada: Organizatori ove akcije nedavno su održali svoj prvi sastanak u Kanadi, tokom koga su prisutni podelili 6000 traktata. Dok su deljeni traktati u jednoj lokalnoj robnoj kući, jedan od učesnika akcije upoznao je Majkla, koji je želeo da zna o kojoj Crkvi je reč. Odgovorio je Majklu da je vernik Hrišćanske adventističke crkve i pozvao ga da sa njim pođe u crkvu i upozna njegove prijatelje, što je Majkl i uradio. Posle razgovora sa članovima grupe, Majkl je zatražio biblijske časove.

Jednostavan način misioniskog rada – ali sa velikim rezultatima!

Druga priča – Holandija: Dve mlade osobe na Kipru došle su na biblijska proučavanja koja su se reklamirala u turističkom informativnom centru. Nisu znale kakva su teološka verovanja te grupe, ali su se molili da mogu lepo da razgovaraju sa njima.

Na njihovo iznenađenje, teme o kojima se govorilo bile su Drugi Hristov dolazak, kako se pripremiti za njega i stanje mrtvih. Takođe se govorilo i o

teškoćama u evanđeoskom radu. Zatim je jedan mladi par predstavio traktate kao lak način evanđeoskog rada.

Prisutni su pozitivno odgovorili na ovaj materijal, i vođa grupe – koji je bio iz Ujedinjenog Kraljevstva – zatražio je nekoliko traktata da ponesu kući. Još jedan čovek uzeo je traktate da ih podeli i drugim vernicima na Kipru.

Molimo se za ove iskrene hrišćane i njihove pokušaje da šire Božju vest preko traktata.

Priče pripremio direktor projekta GLOW, Nelson Ernst, Centralno-kalifornijska oblast. Više informacija o ovom projektu možete naći na sajtu www.sdaglow.org.

Mark Finli

Opasne zamke kompromisa

Ovom prilikom proučavaćemo o sedam crkava iz Otkrivenja. Dok budemo istraživali duhovno stanje svake od tih crkava, otkrićemo načela koja možemo primeniti u sopstvenom životu. Iako vesti upućene svakoj od sedam crkava obuhvataju hrišćansku istoriju od prvog veka do kraja vremena, vest za svaku crkvu sadrži pouke za hrišćanske vernike u svakom naraštaju, pouke koje menjaju život. Ovog meseca proučavaćemo crkvu u Pergamu.

Reč „Pergamoš“ znači „uzvišen“. Pergam je svojevremeno bio rimska provincija. Tu su bili izgrađeni hramovi posvećeni rimskim bogovima. Grad je bio poznat po svom bogatstvu, ljubavi prema zadovoljstvima i obrazovanoj eliti. Imao je čuvenu biblioteku, drugu po veličini posle biblioteke u Aleksandriji, u Egiptu. Očigledno da se mala crkva u Pergamu borila zbog kompromisa sa bezbožnim, materijalističkim uticajima.

Nakom smrti učenika i progona hrišćana u prvim vekovima, sotona je promenio svoju strategiju. U četvrtom i petom veku rimska država i Crkva su se ujedinile. Mnogi biblijski proučavaoci prepoznali su taj period kao period pergamske crkve u crkvenoj istoriji. Kompromisi su preplavili hrišćansku Crkvu. Istražimo neke od tih kompromisa i otkrijmo kako da se držimo Isusa i Njegove istine kada se suočimo sa kompromisima.

1 Šta je u ruci držalo Biće koje je anđelu dalo vest za pergamsku crkvu? Šta predstavlja mač oštar s obe strane? Pročitajte tekst u Otkrivenju 2,12 i Jevrejima 4,12.

Pošto je bila oblikovana ondašnjom kulturom i preplavljena kompromisima, crkvi u Pergamu je sigurno bio potreban uticaj Božje Reči koji popravlja. Poput mača oštrog s obe strane, Reč prodire u naše srce. Ona još uvek govori i nama danas, i vodi nas od zabluda naših sopstvenih puteva do utvrđenja božanske istine.

2 Da li je Bog u Pergamu imao verne sledbenike koji se nisu odrekli Njegovog imena? Pročitajte tekst u Otkrivenju 2,13.

Činjenica da je u Pergamu bilo onih koji „se nisu odrekli vere moje (Isusove)“ otkriva važnu istinu: kroz Hristovu silu vi i ja možemo biti verni gde god da se nađemo. Vernost Bogu se ne temelji na našem okruženju, temelji se na našem poverenju u Njega.

3 Zapazite dva lažna učenja spomenuta u Otkrivenju 2,14.15.

Valam je bio lažni prorok koji je zaveo Izrailj ujedinivši se sa neznabožackim carem Valakom, nasuprot Božjim uputstvima. Savez između Valama i Valaka predstavlja nesvetu zajednicu koja je dovela do duhovnog pada Božjeg naroda. Nikolinci su očigledno uveli lažna učenja da im duhovnost dozvoljava da zanemare Božji zakon i odbace takozvane stege poslušnosti. Blagodat ne vodi ka neposlušnosti; ona u nama podstiče želju da budemo poslušni Bogu.

4 Šta je apostol Jovan učio u svom Jevanđelju i drugim mestima u Otkrivenju o neophodnosti poslušnosti? Pročitajte tekst u Jevanđelju po Jovanu 14,15; Otkrivenje 14,12; 12,17.

5 Svaka vest upućena crkvama ima nešto zajedničko. Šta je to? Pročitajte prvi deo teksta u Otkrivenju 2,17.

Svaka vest upućena crkvama sadrži obećanje za one koji pobede. Anđeo uverava vernike da je bez obzira u kakvoj se situaciji našli, moguće da izađu kao pobednici.

6 Pročitajte tekst u Otkrivenju 2,17. Navedite svako obećanje koje anđeo daje onima koji pobede, i razmislite o značaju svakog obećanja.

Skrivena mana predstavlja Hrista, Hleb života. On zadovoljava najdublje težnje našeg srca i hrani skrivenu glad unutrašnjeg duhovnog života. Beli kamen predstavlja oslobođenje ili slobodu od ropstva i ropstva grehu. Novo ime predstavlja blisku zajednicu sa Bogom poznatu samo verniku i Hristu.

7 Dok si proučavao vest upućenu crkvi u Pergamu, koje pouke si zapazio?

Kompromis sa grehom je izuzetno opasan. U crkvi u Pergamu bilo je vernika koji su napravili strašan kompromis i izgubili svoju dušu. Drugi su ostali verni Hristu i postali pobednici. Ono što odzvanja već vekovima jeste Božji poziv da budemo verni bez obzira s kakvim se okolnostima suočavali. Božja blagodat nam je još uvek dovoljna.

pre
25
godina

Veliko otvaranje i posvećenje Teološkog fakulteta Zaoski održano je 2. decembra 1988. godine.

Tokom 1980-ih, na početku perestrojke u Sovjetskom Savezu, vođe Hrišćanske adventističke crkve u Rusiji podnеле su molbu Savetu za religijska pitanja tražeći dozvolu da izgrade školu. Njihova molba bila je odbijena više od 75 puta, kao i molba da grade na zemljištu koje je pripadalo crkvi u Tuli.

Kada je pronađeno zemljište u mestu Zaoski, Nil Vilson, predsednik Generalne konferencije, sreo se sa Konstantinom Karčevim, tada predsednikom Saveta za religijska pitanja. Uz pomoć adventističkog pastora Mikaila Kulakova, dozvola za gradnju škole konačno je bila odobrena 27. januara 1987.

Volonteri iz cele Rusije i Ukrajine podigli su zgradu fakulteta za veoma kratko vreme. Prva grupa studenata iz bivšeg Sovjetskog Saveza diplomirala je 1990. Godine 1991. fakultet je registrovan od strane ruske vlade kao prva hrišćanska ustanova višeg obrazovanja otvorena još od Boljševičke revolucije 1917.

Izvor: Robert E. Kosta

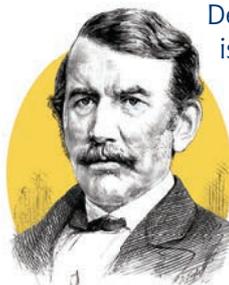

OTKRIĆA

Biozozi su u zapadnoj Indiji ustanovili 12 novih vrsta žaba i ponovo pronašli neke vrste koje nisu viđene poslednjih 75 godina.

Izvor: National Geographic

Da li ste znali?

Dejvid Livingstoun, istraživač iz devetnaestog veka, misionar i aktivista koji se borio protiv ropstva, sahranjen je u katedrali Vestminster Ebi, u Londonu. Ali, gde je njegovo srce?

Odgovor: Zambija. Livingstoun je umro u maju 1873. Pre nego što je telo vraćeno u Englesku, prijatelji su stavili napis na njegovo srce: „Možete uzeti njegovo telo, ali njegovo srce pripada Africi.“ Livingstounov spomenik u Ilati obeležava mesto gde je sahranjeno njegovo srce.

Prvih

5

Divizije sa najviše izviđača (2012):

- 1 **Južnoafrička-indijskookeanska divizija** – 606,901
- 2 **Južnoamerička divizija** – 186,026
- 3 **Istočnocentralna afrička divizija** – 169,547
- 4 **Interamerička divizija** – 99,625
- 5 **Južnopacifička divizija** – 67,481

Izvor: Omladinsko odeljenje pri Generalnoj konferenciji

Više spavajte,
manje jedite

300

Muškarci kojima nedostaje sna dnevno jedu u proseku 300

kalorija više od onih koji spavaju devet sati.

Izvor: Men's Health